

ஓமேகாப் புள்ளி

கதி

ஓவியம், கவித்துவம், நாடகம், நடனம், தத்துவம், விஞ்ஞானம், தொல்கதைகள், சமயம் என்பனவும் அவன் வாழ்வதற்கு முக்கியமானது. அவன் நேரடியாகச் செய்யும் வேலையல்லாது அவனது குறியீட்டு நடவடிக்கைகளே அவனது வேலைச் செயல்முறைக்கும் அதன் இறுதிப் பலனான உற்பத்திக்கும் நுகர்விற்கும் சாரம்சத்தைக்கொடுக்கிறது.

The condition of man (1994)

கணிதம், பௌதிக விஞ்ஞானம் இவையிரண்டும் தொழில்நுட்பத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் கடந்த நூற்றாண்டில் மனித வாழ்வியலில் ஏற்படுத்திய பாரிய மாற்றங்களை உணர்த்தும் அக்காலத்தில் வாழ்ந்தும் இருக்கிறோம். அனுபவ அறிவுடன் பாரம்பரிய சார்புடனும் கூடிய தொழில்நுட்பத்திலிருந்து, பரிசோதனை தொழில்நுட்பம், புதிது புதிதாக அணுச்சக்தி, ஒலியை விட வேகமான பயண வசதி, சைபனாற்றிக் இன்ரலி ஜென்ஸ் (cybernetic intelligence), அதிவிரைவான தொலைத்தொடர்பு போன்ற புதிய கதவுகளை மனிதனுக்கு திறந்து விட்டது. பிரமிட்டுக்கள் காலத்தின் பின்பு ஒரு குறுகிய காலத்துக்குள் மாபெரும் மாற்றங்களை சமுதாயம் தன்னுள் வாங்கிக்கொண்டது இந்நூற்றாண்டாகத்தான் இருக்கும். மனித நாகரிகத்தின் ஆரம்பகாலத்தில் இயற்கையின் சக்திகளை வெல்வதற்காக ஆயுதங்களையும் கருவிகளையும் செய்தவன் பின்பு மாறி, அவன் இயற்கையை வெல்வதுடன் உயிர்பொருட்கூறான வாழ்வடிப்படையிலிருந்து வெகுதூரம் விலகிச் சென்றுவிடுவான் என்று தான் பொதுவான கணிப்பீடு உள்ளது.

இந்த புதிய மெகா தொழில்நுட்பத்தினூடு ஒரு சிறிய அதிகாரக் குழு ஒரு சீராக எல்லாத் துறை

களையும் தன்னுள்ளடக்கிய புதிய உலக ஒழுங்கை கட்டியமைப்பார்கள். இவ்வொழுங்கு எவ்வித தங்கு தடையுமின்றி தன்னியல்பான தொழிற்பாட்டைக் கொண்டிருக்கும். உயிர்த் துடிப்பான சுய அடையாளங்களுடைய சமுதாயமாக அன்றி, மனிதன் அடங்கி நடப்பவனாகவும் குறிக்கோளற்றவனாகவும் இயந்திரங்களால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட உதிரிப்பாகம்போல் செயற்கை ஒழுங்குச் சமுதாயத்தில் தன் பங்கினை வகிப்பவனாகத்தான் இருப்பானென்று தொழில்நுட்ப வியலாளர்கள் நம்புகின்றார்கள்.

இன்றைய விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் சிந்தனையில் உருவான கணிப்புக்களையும், ஊகங்களையும் கேள்விக்குள்ளாக்குவதே இந்த நூலின் நோக்கம். இதற்கு ஆதாரமாக, முன்பு மனிதன் கருவிகளின் பங்கை மட்டுமீறிப் பார்த்ததைப் போலவே இன்றும் மனித முன்னேற்றத்தில் இயந்திரங்கள் வகிக்கும் பங்கினை பார்க்கிறான். என் முன்வைப்பு என்னவென்றால், மனித வளர்ச்சிக்கு உற்பத்திதான் முக்கியமானதென்று கார்ல் மார்க்ஸ் கூறியதையோ, அன்றேல் சிறிதேனும் என் சிந்தனைப் பக்கம் சாதகமாகவுள்ள Pierre Teilhard De Chardin மனித வளர்ச்சியை ஆரம்பத்திலிருந்து கூறிவந்து, இன்றைய

குறுகிய தொழில்நுட்பச் சிந்தனையை கையில் எடுத்து எதிர்காலத்தில் மனித வளர்ச்சி ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிடும் என்றும், அந்த முடிவுப்புள்ளியை ஒமேகாப் புள்ளியென்று குறிப்பிட்டு மனிதனின் தனித்துவமானதும் மூலப்படிமநிலையிலிருந்தும் விலகி தொழில் நுட்பரீதியான உலகளாவி வடிவமைக்கப்பட்ட சிந்தனைதான் மீதம் இருக்கும் எனவும் கூறுகிறார். இந்த சிந்தனை உயிர்த் துடிப்போ, உணர்வுகளோ அற்றதாகத்தான் இருக்கும். இவை இரண்டினையும் நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

மனித இயல்பின் சரித்திரத்தை ஆழமாக ஆராயாமல் தொழில்நுட்பம் மனிதவளர்ச்சியில் என்ன பங்கை வகித்தது என்பதை நாம் சரியாக விளங்கிக்கொள்ள முடியாது. ஆனால் கடந்த நூற்றாண்டில் புதிய வருகை காலம், காலமாக வழங்கி வந்த நடைமுறைகளையும் அதனடிப்படையிலான ஒழுங்கமைப்பு முறைகள் என்பவற்றை துடைத்தெறிந்து விட்டதால்

சமூகச்சூழலில் ஏற்பட்ட மாற்றம் மரபுவழி எண்ணக் கருக்களையும் மாற்றியதோடு மனித சக்தியின் எல்லையை விரிவுபடுத்தியதுடன் தொழில்நுட்பத்தின் சாத்திய எல்லைகளையும் விரிவுபடுத்தின. மனித சரித்திரத்தை முன்பு பதிவு செய்தவர்கள் தங்கள் காலத்தில் இயந்திரங்களின் வருகையையும் மனித வளர்ச்சியையும் பிழையாக ஒப்பிட்டுதுடன் தங்கள் அளவுகோலின்படி கருத்துக்களைப் பதிவு செய்தனர். பின்பு வந்தவர்கள் இந்த விக்ரோறியன் காலத்து நம்பிக்கையான மனிதனின் எல்லாத் தேவைகளையும் இயந்திரங்களே நிறைவேற்றி விடும் என்ற கொள்கையை நிராகரித்தனராயினும், வெறித்தனமாக விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும் தான் மனித குலத்தைக்

காக்கும் என்று நம்பி அதனைப் பின்பற்றினர். இன்று காணப்படும் தொழில்நுட்பத்தின் மீதான அதீத நம்பிக்கை, மேற்கூறியவாறு ஆரம்பத்திலிருந்து தொடர்ந்து வந்த பிழையான விபரணத்தின் விளைவே. மனிதகுலத்தின் வளர்ச்சியில் அரங்கேறிய நாடகங்களினூடு மீண்டும் ஒருமுறை பயணித்துப் பார்த்தால் தான் நாம் ஒரு சமநிலையை அடைய முடியும்.

மனிதனுக்கு கருவிகளின் தேவை வெளிப்படையானது. ஆயினும் கற்களினாலான கருவிகளின் வகிபங்கினை பல நூறாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பே அவற்றின் பல்தொழிற்பாடு, வினைத்திறன் மிகைப்படுத்தாது பார்ப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். பல்வகை உயிரினங்கள் பல்வேறுபட்ட செயல்களில் மனிதனிலும் பார்க்க முன்பே அறிவுத்திறனைக் கொண்டவையாக இருந்தன. உயிரியலாளர்களும், மானிடவியலாளர்களும் இதனை ஒன்றில் குறைக்கணிப்பீடாக அன்றேல் முற்றாகப் புறக்கணித்தும் கருவிகள் செய்வதே ஆதிகால மனிதனின் முக்கிய நடவடிக்கை என்றும் அதனால்தான் மனிதச் சங்கிலி அறாமல் தொடர்ந்தது என்றும் பார்த்தார்கள். இந்தக் கருத்தியலுக்கு எதிரான ஆதாரங்களை R.U.Sayce, Daryll Forde, Andre Leroi, Gourhan ஆகியோர் வைத்திருந்தும் இன்றுவரை கருவிகளையும் இயந்திரங்களையும் தொழில்நுட்பத்துடன் ஒருபகுதியாகப் பார்க்கும் மனப்பாங்கே நிலவுகிறது.

தொழில்நுட்பத்தில் பொருட்களின் பங்கினை மாத்திரம் விபரிக்கும்போது கூட மேற்கூறிய சிந்தனைப் போக்கானது முதன் முதலாகப் பாவிக்கப்பட்ட அடுப்பு, பொறிக் கிடங்குகள், கண்ணிகள், தொடரிகள், தொழுவங்கள், வீடுகள் அத்துடன் சிறிது காலத்துக்குப் பின்பு தோன்றிய நீர்த்தேக்கங்கள், வாய்க்கால்கள், நகரங்கள் இவையனைத்தும் தொழில்நுட்பத்தில் முக்கிய பங்கு வைத்திருந்தும் அவற்றைக் குறிப்பிடாமல் தவிர்த்திருக்கின்றது. ஆனால் இவையனைத்துமே தொழில்நுட்பத்தில் மிக முக்கிய பங்கினை வகித்துள்ளது என்பதை மறுக்க இயலாது. உயரழுத்த மின்மாற்றிகள் இரசாயன வடிகலன்கள், அணு உலைகள் போன்ற இன்றைய தொழில்நுட்பங்கள்கூட இவற்றின் பயன்பாடுகளை உள்ளடக்கித்தான் இயங்குகின்றன. பூச்சிகள், பறவைகள், பாலூட்டிகள் தங்கள் இருப்பிடங்களை அமைப்பதில் கொண்டுள்ள அறிவு மனிதனை விட மேம்பாடடைந்திருப்பது தெளிவானது. கடுஞ்சிக்கலான அமைப்பைக்கொண்ட கூடுகள், கொடிப் பந்தரமைப்பு, கேத்திரகணித அடிப்படையிலான தேன்கூடு, பெருநகர அமைப்பினைக்கொண்ட எறும்பு, கறையான் புற்றுகள், நீர்நாய், நிலநீர்வாழ்எலியுருவ விலங்கின் குடைவுத்துறின் வடிவமைப்பு என்றிருந்த போதில் ஹோமோசாப்பியன்களின் வருகைக்கு முதல் இருந்த சமூகம் கருவிகளை ஆக்குவதில் கொண்ட அறிவிலும் மேலானது. சுருங்கக்கூறின், தொழில்

நுட்பந்தான் அறிவினைச் சேகரிக்கவும் வளர்க்கவும் உதவுமெனப் பார்த்தால் மனிதன் பறவைகள், பாலூட்டிகள் இவற்றைவிட பின் தங்கித்தான் இருந்திருக்கிறான்.

மனிதன் கருவிகளை தனது பாவனைத்தேவை மட்டும் கருதிச் செய்வதை விட்டு அழகுணர்வுடன் வடிவமைக்கத் தொடங்கினானோ, அன்றேல் சந்ததி சந்ததியாக வந்த அறிவினை கருவியாக்கத்தில் எப்போது நுழைத்துக் கொண்டானோ, அப்போதுதான் மனிதனுக்கும் மற்றைய உயிரினங்களுக்கும் வித்தியாசம் ஆரம்பமாகிறது. இந்த இடத்தில்தான் மனிதனின் கைகளல்ல, மனித மூளைதான் வித்தியாசமாகச் செயல்படுகிறது என்பது தெளிவாகிறது. எனவே மனித மூளை ஒரு உற்பத்திப் பொருளல்ல. ஏற்கனவே எலி போன்ற நான்கு கால் பிராணிகளிடம் முழுவளர்ச்சியடைந்த மூளை காணப்படுகிறது. அவைகளுக்கு விரல்களை மனிதனைப்போல அசைக்கக்கூடிய கைகள் இல்லை என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பு Thomas Carlyle மனிதனை ஒரு “கருவி செய்யும் மிருகம்” எனக் கூறியதால், ஏதோ கருவிகள் செய்தல்தான் மனிதனை மற்றைய உயிரினங்களிலிருந்து வளர்ச்சியடைய வைத்தது எனக் கருதினர். கருவிகள், ஆயுதங்கள், பொறி உபகரணங்கள், இயந்திரங்கள் இவைகள் எல்லாம் மனித சமுதாயத்தின் உண்மையான வளர்ச்சிப் பாதைக்குத் தடையாகத்தான் இருந்திருக்கின்றன. கருவி செய்யும் பிராணி என்பதை கருவி செய்தல் என்று மாற்றினாலும் கூட, கிரேக்க மானிடவியலாளர் பிளேட்டோவுக்கு வினோதமாகத்தான் இருந்திருக்கும். ஆனால், மனிதன் கருவிசெய்யும் பிராணி என்ற கருத்து மீண்டும் மீண்டும் ஆய்வாளர்கள் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்ததால் அதனை நிரூபிக்கவே முயற்சித்தனர். Australopithecines – சரித்திரத்திற்கு முன் வாழ்ந்த ஒரு பிராணி ஆபிரிக்காவில் இதன் படிமம் கண்டெடுக்கப் பட்டது. ஹோமோசாப்பியனிலிருந்து மூன்று படிகள் மூத்த இவ்வுயிரினம் மனிதக் குரங்கைவிட குறைந்த அறிவுடையதாயிருந்தும் செதுக்குத்திறனைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறது. கரடுமுரடான கருவிகளைப்பாவித்திருக்கிறது. புத்திக் கூர்மையுள்ள மனித இனத்தில் சேராத இன்னுமொரு உயிரினம் கருவிகளைப் பாவித்துள்ளதென நிரூபணமாகிறது. அதேபோலத்தான் கிளிகளும், மக்பீக்களும் தனித்துவமான பேச்சுத்திறமையில் பங்கு கோருகின்றன. Bower என அழைக்கப்படும் அவுஸ்திரேலிய நாட்டுப் பறவை தங்கும் மரக்கொடியெங்கும் வண்ண இறகுகளைப் பரப்பி அழகுபடுத்தும். தனிப்பட்ட மனித குணமென மனிதனை வேறுபடுத்த எதுவுமே இல்லை கருவி செய்தலுட்பட. உண்மையிலேயே மனிதனின் தனித்துவமும் விசேடமான குணமென்பார்த்தால் மிருகங்களின் பல்வேறுபட்ட குணங்களை தனது கலாச்சாரத்தினுள் புகுத்தி அதை மனித அடையாளமாக்கிக் கொண்டது தான்.

மனித சரித்திரத்தை ஆராய்ந்தவர்களின் முன்னோடிகள் மனிதனின் தனிப்பட்ட குணமாக கருவிகள், தளபாடங்கள் செய்வது மட்டுந்தான் காணக்கூடியதாக

Pierre Teilhard de Chardin

இருந்ததால் அதனை அவர்கள் மனிதனின் விசேட குணமாகக் கொண்டுள்ளார்கள். மனிதனின் தூரத்துச் சொந்தக்காரரான மனிதக் குரங்குகூட இலை, கிளைகளைப் பயன்படுத்தி சொகுசான படுக்கையை அமைத்துக் கொள்கிறது. ஆழமற்ற நீரோடைகளுக்குக் குறுக்கே மரக்கிளைகள் போட்டு தனது காலை நனைத்துக் கொள்ளாமல் நடந்து போகின்றது அல்லது தனது காலைத் தேய்த்துக் கழவிக்க கொள்கின்றது. பேசவும், சிந்திக்கவும், காரணப்படுத்தக்கூடிய ஐந்து வயதுக் குழந்தை கருவிகளைப் பாவிப்பதற்குப் பெரிதாக உற்சாகம் காட்டுவதில்லை. கருவிகளைச் செய்வதற்கு அதிலும் குறைந்த விருப்பத்தையே காட்டுகின்றது. எனவே கருவிகள் செய்வதுதான் மனிதன் என்றால் குழந்தைகளைக் கருவி செய்யத் தொடங்கிய பின்புதான் மனிதர்களாக அடையாளங்காணமுடியும்.

மனிதனின் தனிப்பட்ட குணங்களை நாம் ஆராயும் போது அவன் கல்லினாலான ஆயுதங்களைச் செய்ததை மாத்திரம் கருத்தில் கொள்ளக்கூடாது. ஒரே மாதிரியான பொருட்களும் ஒரே மாதிரியான தசை அசைவுகளையும் கொண்ட வாழ்க்கைக் காலத்தில் அவன் எதனைத் தேடினான், எதைச் செய்ய முயற்சித்தான் எனப் பார்க்கவேண்டும். ஆரம்பகால தொழில் நுட்பத்தில் விசேடத்தன்மைகள் எதுவுமிருந்ததாகத் தெரியவில்லை எனத்தான் கருதவேண்டும். நெருப்பைப் பாதுகாத்துக் கொண்டதை மட்டும் விசேடமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். என்றைக்கு மனிதன் தனது அவயவங்களை வித்தியாசமான தேவைகளுக்காக

வழமையிலிருந்து மாறான அசைவுகளுக்குத் தன்னை இயல்பாக்கிக் கொண்டானோ, குறிப்பாக, நான்கு கால்கள் நிலையிலிருந்து விடுபட்டு அவயவங்களை விசேட தேவைகளுக்காக, நகர்தலுக்கு மாத்திரம் பாவித்த அவயவங்களை ஏறுவதற்கு, பிடிப்பதற்கு, அடிப்பதற்கு, கிழிப்பதற்கு, இடிப்பதற்கு, தோண்டு வதற்கு, வீசிப் பிடிப்பதற்கு என்று மாற்றங்கள் நிகழ்ந்திருக்கலாம். ஆதிகால மனிதனின் வாழ்க்கையில் கருவிகள் முக்கிய பங்கினை வகித்தனதான். மேல் குறிப்பிட்டதுபோல் உணவைப் புறித்தெடுக்க, தூக்கிச் செல்ல, ஊறு வைக்க முக்கிய பங்கினை வகித்தன. இந்தப் பங்களிப்புத்தான் மனிதனின் வாயைப் பேசத் தூண்டின.

மனிதன் கருவி செய்வனாக இருந்தால் அவனிடம் ஆரம்பத்தில் ஒரேயொரு கருவிதான் இருந்தது. அது பின்பு வந்த எல்லாக் கருவிகளுக்கும் நிகரல்லாதது. அதுதான் அவனின் மூளையால் தூண்டப்படும் உடல். பின்பு அவன் செய்துகொண்ட முனை பெருத்த குண்டாந்தடி, கைக்கோடிகள், மர ஈட்டிகளையும்விட அவனது அவயவங்கள் உயர்வானவை. ஆரம்ப காலத்துக் கரடுமுரடான ஆயுதங்களின் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய இன்னுமொரு சொத்து அவனிடமே இருந்தது. அது அவனின் தொழில்நுட்ப விரிவிற்கு உறுதுணையாக இருந்தது. மற்றைய மிருகங்களைவிட உயிரியல் ரீதியில் உயர்வான உடல் அவனிடமிருந்தது. அது எந்தவொரு குறிப்பான செயல்பாட்டிற்கு மாத்திரம் தனித்திறமை பெற்றதாக இல்லாதிருந்ததுடன் அவனது மூளை விரிவான சுற்றாடலை கவனத்திலெடுக்கக் கூடியதாகவும் தனித்தனியான அனுபவங்களை ஒன்றாகத் தங்க வைத்துக் கொள்ளும் திறனுடனும் இருந்தது. குறிப்பாக, தனித்துவமான குணவியல்பு, உணர்வியல்புகளால்தான் தனது வெளிப்புறச் சூழலையும் சிந்தையும் உடலும் சார்ந்த தன்மையினால் தன் மனதினாலும் பல காரியங்களைச் செய்ய அவனால் முடிந்தது.

மிகை வளர்ச்சியடைந்ததும், ஓயாது இயங்கும் மூளையின் காரணமாக மற்றைய மிருகங்களின் தராதரத்தில் அவனால் வாழ முடியாது போயிற்று. உணவுத் தேடல், இன்பெருக்கம் என்று மட்டுப்பட்டு நிற்காது, மூளையின் சக்தியை வேறு விடயங்களுக்கு, தன் வாழ்முறையை வளப்படுத்தப் பாவித்ததன் மூலம் தன் சுற்றாடலுடன் ஒட்டிய கலாச்சாரத்தை, அடையாளங்களைத் தோற்றுவிக்க முயன்றான்.

கலாச்சாரத் தோற்றத்தில்தான் அவன் தனது மூளையின் சக்தியை அறிந்து கொண்டதுடன் அதனைக் கட்டுப்பாட்டினுள் வைத்துக் கொள்ளவும் முழுமையாகப் பாவிக்கவும் அவனால் முடிந்தது. கலாச்சார வெளிப்பாடுகள்தான் அவனது இயல்புத்தன்மை என்றும் அதுதான் அவனது சக்தியை முழுமையாகப் பயன்படுத்தும் தளமெனவும் அவன் புரிந்துகொண்டான்.

கலாச்சார வேலைகள் உடல் உழைப்பைவிட தேவை காரணமாக முதலிடம் பெற்றது. இந்தப் புதிய நடவடிக்கைகள் கருவிகள் செய்வதற்காகப் பழக்கப்பட்ட கண்கள், கைகள் போன்றவற்றிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதொரு தேவையை அவனுக்கு வலியுறுத்தியது. அவனது இயல்பான இயக்கத்தினைக் கட்டுப்படுத்த, தனது கழிவு உறுப்புக்களை, தனது உணர்வுகளை, அவனது பாலியல் நடவடிக்கைகளை, அவனை அலைக்களிக்கும் ஆசை காட்டும் கனவுகள் என எல்லாவற்றையும் கட்டுப்பாட்டினுள் வைத்துக் கொள்ளவேண்டிய தேவை அவனுக்கு வந்தது.

ஏற்கனவே உடற்கூற்றியல் அடிப்படையில் இயங்கிய மூக்கு, கண்கள், காதுகள், நாக்கு, பால் உறுப்புகள் என்பவற்றிற்குப் புதிய வேலைகள் கொடுக்கப்பட்டன. கைகள் கூட முன்போல் வேலைக்காகப் பயன்படும் ஒரு கருவியாக அன்றி தடவுவதன் மூலம் காதலை வெளிப்படுத்தியது. குழந்தையை நெஞ்சுடன் அணைத்துக்கொண்டது. புதிய சமிக்ஞைகளைச் செய்தது. சடங்குகளில், நடனங்களில் பங்கேற்றது. வேறுவகையில் வெளிப்படுத்த முடியாத உணர்வுகளை, வாழ்க்கைபற்றியோ அல்லது சாவைப்பற்றியோ கடந்த காலத்தை நினைவூட்டவோ, வருங்காலத்தை அறிவிக்கவோ பயன்படத் தொடங்கியது. கருவித் தொழில்நுட்பம் உயிரியல் தொழில்நுட்பத்தின் ஒரு மிகச்சிறிய பங்கே.

மனிதமூளையின் சக்தி மனிதகுல முன்னோடிகளின் ஆரம்பத்திலேயே வெளிப்படத்தொடங்கிவிட்டது. Dr. Alison Jolly லெமுஅர்ஸ் மிருகத்தின் மூளை வளர்ச்சியினைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். அவை உணவு சேகரித்தல், கருவி தயாரித்தலில் வளர்ச்சி பெற்றவை

யல்ல. அவற்றின் விளையாட்டுக்கள் தீவிரமானவை. ஒன்றுடன் ஒன்று அன்பாக நடந்து கொள்ளும் காதலன் காதலி விடயங்களில் நளினைத்தன்மை வெகுவாக வெளிப்படும். மனிதனின் அறியும் ஆவல், பார்த்துப் பின்பற்றும்பண்பு, எந்த நோக்கமோ, எதிர்பார்ப்போ இன்றிக் கையாளும் தன்மை எல்லாமே மனிதனின்

உறவான சிமியன் குரங்குகளில் காணப்படும் குணம்சங்கள்தான். ஆதிகால கருவியாக்கத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட முறையே பின்பற்றப்பட்டது எனக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. ஒரே மாதிரியான திரும்பத் திரும்பச் செய்யப்படும் அசைவுகள் சடங்குகளிலும், பாடலிலும் நடனத்திலுமுள்ள அசைவுகள்தான் கருவி ஆக்கங்களுக்குப் பயன்பட்டன என நாம் ஏன் கேள்வியெழுப்ப முடியாது. ஆதிகால மனிதர்களிடையே வெகுகாலமாகவே பாடல், நடனம், சடங்குகள் என்பன கருவிகளுடன் ஒப்பிடுகையில் மிக நேர்த்தியானதாகவும் முழுமைபெற்றதாகவும் இருந்ததென்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

சிறிது காலத்திற்கு முன்புதான் டச் நாட்டுச் சரித்திரவியலாளர் J.Huizinga தனது அறிக்கை \Homo Ludens| இல் வேலையல்ல விளையாட்டுத்தான் மனித

“

மனிதன் கருவிகளை தனது பாவனைத்தேவை மட்டும் கருதிச் செய்வதை விட்டு அழகுணர்வுடன் வடிவமைக்கத் தொடங்கினானேர் அன்றேல் சந்ததி சந்ததியாக வந்த அறிவினை கருவியாக்கத்தில் எப்போது நுழைத்துக்கொண்டானேர் அப்போதுதான் மனிதனுக்கும் மற்றைய உயிரினங்களுக்கும் வித்தியாசம் ஆரம்பமாகிறது.

”

நாகரிகத்தின் தோற்றுவாயாக அமைந்ததென்பதற்குப் பலமான சாட்சியங்களை வைக்கின்றார்.

மனிதனின் மிகமுக்கியமான நடவடிக்கைகள் சடங்குகள், நடிப்பு, விளையாட்டு, நாடகம் போன்றன வாகத்தான் இருந்தன. மனிதனுக்கும் மற்றைய மிருகங்களுக்கும் இடையிலான இடையறாத் தொடர்பிலிருந்து விடுபடும் முயற்சியாகத்தான் இதனை அவன் கையாண்டான். முந்தைய கால மனிதன் தனது சடங்குகளில் வேறொரு மிருகமாகத் தன்னைப் பாவனை செய்துகொண்டான். எனவே யதார்த்தச் சூழலை மாற்றும் கலையை அவன் எப்போதோ அறிந்துகொண்டு விட்டான். தனக்கென ஒரு சிறிய சூழலைப்படைக்கும் ஆற்றலை அவன் அப்போதே பெற்றுவிட்டான். குறியீடான நாடகங்கள், விளையாட்டுக்கள் வாழ்வின் ஒவ்வொரு அங்கமும் மனிதன் தனக்காக மீள்வடிவமைத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளாகக் கூடப் பார்க்கலாம்.

\Homo Ludens| கருத்துக்கோட்பாடு அதிர்ச்சி தருவதாக இருந்ததால் மொழிபெயர்ப்பாளர் வேண்டு

மென்றே அவற்றில் மாற்றங்களைச் செய்தார்கள். எல்லாக் கலாச்சாரங்களும் நாடக வடிவங்கள்தான் என்ற கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கருத்தான நாடகம் கலாச்சாரத்தினொரு வடிவம் என்பதுடன் மோதித் தெறித்தது. இதுபோல்தான் மனிதன் Homo sapiens அன்றேல் Homoludens அல்ல Homofaberதான் என்ற கருத்து மேற்குலக சிந்தனையாளர்களிடம் செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தது. Henri என்னும் சிந்தனையாளர் கூட இதனை நம்பினார். 19ம் நூற்றாண்டின் புதைபொருள் ஆய்வாளர்கள் கல்லினாலான கருவிகள், ஆயுதங்கள் பற்றிய தங்கள் கருத்துச் சரியானது என்பதில் எவ்வித சந்தேகங்களும் இல்லையென உறுதியாக மறுத்தனர். 1879இல் ஸ்பெயின் நாட்டில் Paleolithicமுறை ஓவியங்கள் குகையில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டபோது ஏமாற்று வேலையெனத் தகுதிவாய்ந்த குழுவினரால் நிராகரிக்கப்பட்டது. ஐரோப்பிய நிலப்பரப்புநிரந்தரமாக உறைபனியால் மூடப்பட்டிருந்த காலத்து வேட்டைக்காரர்களுக்கு நேரமோ அன்றேல் அக்கலையினைப் படைக்கும் மனோநிலையோ இப்படி அழகான கலையினைப் படைக்கும்ஆற்றலோ இருந்திருக்காதென்பது அவர்களது வாதம்.

ஆனால் மனோநிலை என்பதுதான் ஹோமோ சேப்பியன்களிடம் இருந்ததொன்று. கைகளை மட்டுமல்ல, உடலின் எல்லா அவயவங்களையும் பாவிக்கும் திறமைதான் மனோநிலை. இன்றைய தொழில்நுட்பச் சூழலில் இன்னும் சிறிது ஆழமாகப் பார்த்தால் மனிதனின் ஒவ்வொரு கண்டுபிடிப்பும் அதனாலுண்டான மாற்றமும் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கோ அல்லது இயற்கையைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதற்கோ அல்லது தனது சக்தியைப் பாவிப்பதற்கும் தனது திறமையைச் சொல்வதற்காகவுமாகவே இருக்கின்றது. அத்துடன் மற்றைய உயிரினங்களிலும் பார்க்கத்தான் மேன்மையானவன் என்றும் தனது தேவைகளும் அவைகளிலும் பார்க்க மேன்மையானவையெனவும் நிரூபணம் செய்து கொள்ளும் நடவடிக்கையாகத்தான் இருந்தது.

மனிதன் இயற்கையின் இன்னல்களால் அவதிப்படாமல் இருந்திருந்தால் அவனது கலாச்சாரம் இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான தேவையினை பெருநோக்காகக் கொண்டிருந்திருக்காது. மொழியின் வளர்ச்சியைப் பார்க்கும்போது மனிதனின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த மற்றையவர்களுக்கு அதனைப் புரிய வைக்க எடுத்த முயற்சிகள் மலையினைக் கைக்கோடரிகளால் செதுக்கியதைவிட மிக முக்கியமான மனித வளர்ச்சிக்கான முயற்சியும் முதற்படியும் என்பது தெளிவானது. கருவிகளைத் தயாரிப்பதற்கான கோர்வையான அசைவுகளைவிட மிகச் சாதாரியமானதும் மென்மையானதுமான பல அவயவங்களைப் பயன்படுத்திப் பேச்சினை அவன் வெளிக்கொணர்ந்தது ஒரு பெரிய வளர்ச்சி. இந்த முயற்சி ஆதிகால மனிதனின் நேரம், சக்தி, சிந்தனைத் திறன் என்பவற்றின் பெரும்பகுதியை விழுங்கியிருக்கும். ஏனெனில், பேச்சுமொழியென்னும் இக் கூட்டு முயற்சி மனித நாகரிகத்தின் விடிகாலைப் பொழுதில் மிகச் சிக்கலானதும் அதிஉயர் தொழில்நுட்பமுமாக இருந்திருக்கும்.

இதனோடு ஒப்பிடுகையில் எகிப்திய, மொசுபுத்தேயி யாவின் கருவிகளை ஒன்றுமில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

மனிதனைக் கருவிகளைப் பாவிக்கும் விலங்காகப் பார்ப்பது மனித சமுதாயத்தின் முக்கிய அத்தியாயத் தைப் பார்க்காமல் விட்டுவிடுவதற்குச் சமன். இந்தக் கருத்துக்கெதிராக மனிதன் சிந்தனையை உரு வாக்கிய, தன்னைத்தானே உருவாக்கிக் கொண்ட விலங்கெனப் பார்க்கவேண்டும். இந்த நடைமுறை களெல்லாம் அவன் மனிதனும் உடலிலும் புதைந்திருந் தவைதாம். தனது சமூக அமைப்பின் மூலம் அவனதை முழுமையாக வெளிப்படுத்திக் கொள்கின்றான். மனிதன் தன்னில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ளாமல் தன்னைச் சுற்றியுள்ள உலகில் மாற்றங் களை ஏற்படுத்திவிட முடியாது.

தன் திறமைகளைத் தானே அறிந்து கொள்ளல், மாற்றங்களை ஏற்படுத்தல் என்ற நடைமுறையில் கருவிகள் மனித சமுதாய மாற்றத்தின் முக்கிய காரணியாகப் பயன்படவில்லை. அது ஒரு சிறிய பங்கினைத்தான் வகித்தது. தொழில் நுட்பம் எங்கள் காலம்வரை மனிதனை மனிதனாக வாழ முடியாது செய்து விடவில்லை. மனித கலாச்சாரத் திலிருந்து அவன் விடுபட்டுப் போகவு மில்லை. பழைய கிரேக்கச் சொல் "tekne" வியாபாரத் திற் கான உற்பத்தியையும் மென் அல்லது குறியீட்டுக் கலையையும் ஒன்றாகத்தான் குறிப்பிடுகின்றது. மனித சமூகத்தின் பெரும்பகுதியில் இவற்றைப் பிரித்துப் பார்க்க முடியாதும் இருக்கிறது. ஒரு பகுதியில் வாழ்வனை சலபமாக்க, மறுபகுதியில் வாழ்க்கையை இனிமையாக்கவேன இரு பகுதியும் கலந்துதான் வந்திருக்கிறது.

ஆரம்பத்தில் தொழில்நுட்பம் என்பது மனிதனின் இயல்புடன் ஒத்ததொன்றாகத்தான் பார்க்கப்பட்டது. இயற்கை உற்பத்தியில் பெரும்பங்கினை வகித்தது. எனவே, தொழில்நுட்பம் அக்காலத்தில் வாழ்வின் அடிப்படையாகப் பார்க்கப்பட்டது. அது வேலை அடிப்படையாகவோ, அன்றேல் அதிகார அடிப்படை யாகவோ பார்க்கப்படவில்லை. இயற்கைச் சமநிலை யைப்போல் மனிதனின் எல்லாச் செயல்களுமே ஒன்றுடன் ஒன்று ஒத்திசைவாய் எந்தவொரு மனித நடவடிக்கையும் மற்றையதை மீறித் தேவையற்ற வளர்ச்சியைப் பெற்றுவிடாது இயல்பான இயக்கமாகத் தொழிற்பட்டு வந்திருக்கிறது. மொழி மனிதனின் அதி முக்கிய கண்டுபிடிப்பாக இருந்தாலும் அது பெறப்பட்ட அதே சூழல்கள்தான் இயந்திரங்களையும் தோற்று விக்க உதவியுள்ளன. முன்னைய அவனது சடங்குகள் ஒரேமாதிரியான அசைவுகளைத் திரும்பத் திரும்பச் செய்வது அவனை ஓர் ஒழுங்குமுறையைத் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளத் தோற்றுவிக்க வைத்தது. அவனது மூளையின் அபாரசக்தியை கட்டுக்குள்

வைக்க அவனுக்கு ஓர் ஒழுங்குமுறை அத்தியாவ சியமாக இருந்தது.

இந்த ஒழுங்குமுறைச் சமூகத்தில் நிலைபெறத் தொழில்நுட்பம் மனித சக்தியின் வெளிப்பாட்டிற்கு உதவியாக இருந்தது. கருவிகளைச் செய்தல், பாவித் தல் இரண்டும் ஒழுங்குமுறையை மேம்படுத்தச் சரியான திருத்தமாக அமைந்தது. மொழியின் தோற்றம் அவனது ஈகோவை வேறுபாடையில் திருப்பாதிருக்க உதவியது. மொழி எனும் மனிதனின் கண்டுபிடிப்பு அவனை அவனது மிக நெருங்கிய ஆந்திரப்போயிட்டுக்களி டமிருந்து வேறுபட்டு நிற்க வழிவகுத்தது. இவன் தனது வாழ்க்கைமுறையைப் புதிதாக வடிவமைத்துக் கொண்டமை, தோற்றுத்தில் வித்தியாசம், நடத்தையில்

“

மொழியின் வளர்ச்சியைப் பார்க்கும்போது மனிதனின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த மற்றையவர்களுக்கு அதனைப் புரிய வைக்க எடுத்த முயற்சிகள் மலையினைக் கைக் கோடரிகளால் செதுக்கியதைவிட மிக முக்கியமான மனித வளர்ச்சிக்கான முயற்சியும் முதற்படியும் என்பது தெளிவானது.

”

வேறுபாடு, வாழ்க்கை பற்றிய திட்டங்கள் என்பன அவனை அவனது உடனடி முன்னோர்களிலிருந்தும் கூட வேறுபடுத்திக் காட்டியது. இவ்வாறு வித்தியா சங்கள் கூடிவர மனித 'அடையாளங்கள்' தோன்றத் தொடங்க அவன் தனது கூர்ப்பினைத்தீவிரப்படுத்தத் தொடங்கினான். கலாச்சாரமூலம் வருடக் கணக்கு களிலேயே மற்றைய உயிரினங்கள் நீண்டகாலமாக சேதன முறை மூலம் பெற்றவைகளை அவன் ஒப்பீட்டு ரீதியில் குறுகிய காலத்தில் பெற்றுக்கொண்டான். ஏனெனில் மற்றைய உயிரினங்களின் கலாச்சாரமாற்றம் மிகமிக மெதுவானது அன்றேல் மாற்றக் கடினமான தாகவே இருந்து வந்தன.

எனவே மனிதனின் முக்கிய வேலை தன்னை மாற்றி யமைப்பதாகவே இருந்துள்ளது. குழுக்களாக, பிரதேச வாரியாக, ஒருகலாச்சாரத்திலிருந்து இன்னுமொரு கலாச்சாரமென மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டே வந்தன. அடிப்படையில் மிருக குணத்தில் இருந்து அவனால் விடுபட முடியாதபோதும் தனது மூளையை அவன் மிருகநிலையிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டான். அவனது அவயவங்களில் அதிவளர்ச்சியடைந்த மூளையைத் தன்னைப் பாதுகாப்பதற்கு மட்டுமின்றி வேறு விடயங்களிற்கும் அதனைப் பயன்படுத்தினான். மனிதனின் முக்கிய தனிக்கூறு மனம், தனி அடையாளம், தன்னை மாற்றிக் கொள்ளும் தன்மை இவைகளி

ஊடாகத் தன்னைப் புரிந்து கொள்ளலில் முடிவுறுகிறது.

கலாச்சாரங்கூட சடங்குகளிலிருந்து, பேச்சு, உடை, சமூகக் கட்டுமானம் எல்லாமே மனிதன் தன்னை வேறுபடுத்திக்கொள்ள எடுத்த முயற்சிகளே. ஆனால் தற்போதைய கலாச்சார நிலை, கலை, அரசியல், தொழில் நுட்பம் என்பனவற்றைப் பார்க்கும்போது எங்களுக்குப் பயமேற்படுகிறது. இந்த மனித அடிப்படைத் தனிக்கூற்றை நாங்கள் இழந்து விடுவோமோ என்ற பதட்டம் உண்டாகிவிட்டது. இவைகளை இழப்பதால் நாங்கள் மிருகமாக மாறமாட்டோம். அடையாளமற்ற எதிர்ப்புக் குணமற்ற ஏதோ ஒன்றாகப் போய்விடுவோம்.

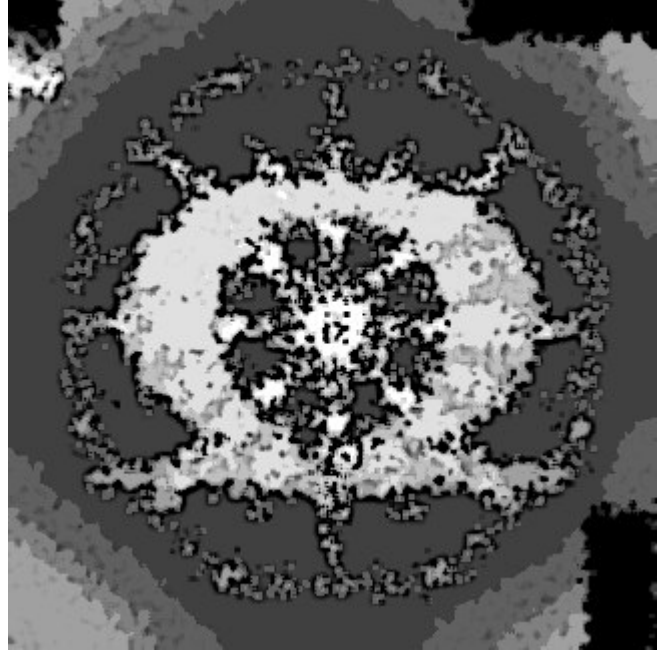
மனித சமூகத்தின் வளர்ச்சியை மீளவாசிக்கும் போது உயிரியல் ரீதியானதும், மனித சந்ததி பற்றிய வேறுபட்ட தடயங்களை பெருவாரியாகப் பார்க்கக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. இந்தப் புதிய மீள்வாசனைக்கு எதிர்ப்புகள் வரத்தான் போகின்றன. பழமைவாதத்தைத் தூக்கிப் பிடிக்கும் மனித வரலாற்றை நான் வேறெதுவும் இல்லை என்பதற்காக ஏற்றுக் கொண்டேனா, இல்லை அதில் நவீன மனிதனின் தொழில் நுட்பப் பசிக்கான எந்த அடையாளங்களுையோ சான்றுகளையோ காண முடியவில்லை என்பதால்தான் என்னுள் பல கேள்விகள் எழுந்துள்ளன. இந்தத் தொழில் நுட்பப் பேராவலில் தனது உடல் பாதுகாப்பு, சிந்தனைச் சமநிலை அவனது பிந்தைய சந்ததிகளுக்கு எதை விட்டுச் செல்லப் போகின்றான் என எல்லாவற்றையும் அல்லவா பணயம் வைக்கின்றான். எனவேதான் தொழில் நுட்ப மாற்றங்கள் பற்றிய எல்லாவற்றையும் மீள ஆராயப் புகுந்தேன்.

மனிதனின் இயற்கையான கண்டுபிடிக்கும் குணம் சத்தை ஆராய்வதோடு அவன் கருவிகள் செய்ததை விட்டுத் தனது உடல் அவயவங்களை எவ்வாறு மறுசீரமைத்துக் கொண்டான் எனவும் பார்க்க விரும்புகிறேன். அத்துடன் மனித வரலாற்றில் பின்னிப் பிணைந்தோடும் தவறான தகவல்களையும் கண்டறிய விரும்புகின்றேன். மனிதனின் அடிப்படைக்குணமான மென்மை, காரண காரியங்களுடன் செயல்படுவது அவனது மிருகவழி வந்தது. மற்றைய அந்திரோப் போய்ட்டுக்களுடன் ஒப்பிடுகையில் மனிதன் காரணகாரியமின்றி தொழில்படுவதில் முதன்மை வகிக்கின்றான். உண்மையில் மனித சமூக வளர்ச்சி திரும்பத் திரும்ப பிழை செய்தல், பிழையாகச் செய்தல், வேண்டுமென்றே பிழையாகச் செய்தல், பிழையான கற்பனை, காட்சிப் பிழை 'முதல் பாவம்' சமூகக்கட்டுமானமென்ற பிழையான நடத்தை. உதாரணமாக, நரபலி கொடுத்தல்- தண்டனையாக துண்புறுத்துதலை சட்டம் நியாயமென நிலைப்படுத்தல் எனத்தான் தொடர்ந்துள்ளது.

மனிதன் தன்னை மிருகநிலையிருந்து விடுவித்துக் கொண்டபோது பல பிழைகள் நடந்துள்ளன. ஆனால் விடுபட்டதன் பலன் மிகப் பெரியது. தனது கற்பனைக்

கலவைக்கு வடிவம் கொடுத்தல், வடிவமைப்பு, அவனது சித்தாந்தங்கள், அவனது நாளாந்த அனுபவங்கள் எல்லாமே அவனது படைப்புத் தன்மைக்கு அடி கோலியதை நாம் இன்று பார்க்கின்றோம். பகுத்தறிவிற்கும் - முழுமையான பகுத்தறிவிற்குமிடையில் தெளிவான எந்தப் பிரிவுமில்லை அதனைக் கையாள்வதில் மனிதன் என்றுமே பிணக்குப்பட்டுக் கொள்கிறான். இன்று நுகர்வினை மையப்படுத்திய தொழில்நுட்பம், விஞ்ஞானமெல்லாம் ஆழமற்றவை என்றும் மனித வாழ்க்கையில் மாற்றத்திற்கும் அழிவிற்கும் அவை சமனான சந்தர்ப்பங்களைக் கொண்டுள்ளதெனப் பார்க்கத் தவறியதுதான். இன்றைய காலகட்டம்போல் என்றும் இது ஆபத்தான நிலையில் இருந்ததில்லை.

பகுத்தறிவுக்கொவ்வாத காரணிகள் சில வேளைகளில் முற்றாக பாவனைப்படுத்தப்படுகின்றன. இவை குறுகியகாலத்தில் முன்னேற்றம்போல் தோன்றினாலும் நீண்டகால ஓட்டத்தில் மனித முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டைகளாகவே மாறுகின்றன. இதனை கிறிஸ்துவிற்கு முன் நாலாவது மிலேனியத்தில்

பலியோலித்திக், நியோலித்திக் கலாச்சாரங்களின் தோற்றுவாய்க் காரணிகளின் செயற்பாட்டில் காணக்கிடைக்கின்றது. 'நாகரீகத்தின் வளர்ச்சி' என வழமையாகக் கூறுவது இயந்திரங்களின் புதிய கண்டுபிடிப்பல்ல, அவைகள் தீவிரமான புதிய சமூக அமைப்புகள். இந்த அமைப்புகள் தொன்மைக் கதைகள், சமயம், முழுமை எய்தாத வான்கோள் விஞ்ஞான அடிப்படைகளின் உற்பத்திகளே. மூர்க்கத்தனமான அரசியல் சக்தியின் உருவாக்கத்திற்கும் அதற்கு உதவிய தொழில்நுட்ப வசதிகளும் சாதாரணமான இயந்திரங்களின் கண்டுபிடிப்பும் கருவிகளும் நிச்சய

மாக காரணங்களாக இருந்திருக்க முடியாது, எகிப்திலும், மொசுப்பத்தேமியாவிலும் இந்தியாவிலும் ஏற்பட்ட பிரமாண்டமான மாற்றங்களுக்கு சக்கரங்களோ, குயவரின் வளையும் சக்கரமோ, இராணுவக் குதிரை வண்டிகளோ காரணங்களல்ல. இம் மாற்றங்கள் அங்கெல்லாம் உருவாகி அலையலையாய் உலகம் முழுவதும் பரவவில்லையா?

'சரித்திரத்தின் நகரம்' எனும் புத்தகத்தை எழுதுவதற்கான வாசனையில் பிரமிட்டுக்கள் காலப் பகுதியில் ஐரோப்பிய அதிகாரச் சமூகத்தையொத்த இன்னுமொரு சமூகம் கிழக்கிலும் இருந்தது தெரிய வந்தது. ஆனால் இன்றைய காலகட்டத்தினரோ மனித அறிவின் அதிஉயர் கண்டுபிடிப்பு புதிய தொழில்

கின்றது. வான்சாஸ்திரத்திலும் விஞ்ஞான கணிதக் கணக்கீடும் இந்த ஒழுங்கினை உருவாக்கியிருக்கின்றது. எந்தவித நெகிழ்வுத்தன்மையுமற்ற முன் கூட்டியே கணக்கிடக்கூடிய தன்மையை முதலில் கலண்டரிலும்(நாள்காட்டி) பின்பு அதனை மனித சமூகத்தின் மேலும் புகுத்தப்பட்டது. முன்னைய சடங்குமுறை சமூகத்தில் மனித நிர்ணயமிருந்தது. இப்போது அவனுக்குப் புறம்பானதொன்று ஏற்கனவே திட்டமிட்டு அட்டவணையைக் கொடுத்துவிடுகிறது. கோள்களிலிருந்து அதிகாரத்தைக் கற்றுக் கொண்டவன் காட்டுமிராண்டித்தனமான இராணுவத்தின் உதவியுடன் மக்களின் பெரும்பாலான பங்கினரை அத்த வறுமையிலும் கட்டாய வேலையிலும் புத்தியை

“

தற்போதைய கலாச்சார நிலை - கலை - அரசியல் - தொழில்நுட்பம் என்பனவற்றைப் பார்க்கும்போது எங்களுக்குப் பயமேற்படுகிறது. இந்த மனித அடிப்படைத் தனிக்கூற்றை நாங்கள் இழந்து விடுவோமோ என்ற பதட்டம் உண்டாகிவிட்டது. இவைகளை இழப்பதால் நாங்கள் மிருகமாக மாறமாட்டோம். ஆனால் அடையாளமற்ற எதிர்ப்புக் குணமற்ற ஏதோ ஒன்றாகப் போய்விடுவோம்.

”

நுட்பமென்றும் அது இதுவரையில் எங்குமே காணப்படாத முற்றிலும் புதிதானதொன்று எனவும் கருதுகின்றனர். பொருளாதாரவாதிகள் இயந்திர யுகம் அல்லது சக்தியின் யுகமென வர்ணிக்கும் யுகம் 'தொழில்புரட்சி' யுகமெனப் புகழாரம் சூட்டிய காலமான 18ம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பித்ததல்ல. அதற்கு வெகு காலம் முன்னதாகவே மனிதனின் அவயவங்களை மாதிரியாகக் கொண்டு இயந்திரங்களை வடிவமைக்கத் தொடங்கிய காலத்திலேயே ஆரம்பித்துவிட்டது.

இன்று சமூகம் இயங்கும் தன்மையை இரண்டு விடயங்களில் அடக்கிவிடலாம். அவை சரித்திர காலத்திலிருந்து இன்றுவரை இடையறாது தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இயந்திரங்களை வைத்து ஆதிக்கம் செலுத்துபவன் தனது மாதிரியை விண்வெளியில் இயங்கும் கோள்களிலிருந்து கற்றுக் கொள்கிறான். விண்வெளியிலிருக்கும் ஒழுங்கு முறையே இன்றைய புதிய மனிதசமூகத்தின் ஒழுங்கு முறை. கோள்களின் ஒன்றுக்கும் மற்றையதற்குமான இடைவெளி ஒருசீரான உணர்ச்சிகள், பிரதிபலிப்போ உயிர்த்துடிப்போ அற்ற இயக்கம், இவைவெல்லாம் மனித சமூகத்தை 'மெகா இயந்திரம்' போல் இயங்க வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

மழுங்கடிக்கச் செய்யும் ஒரே விதமான வேலையைத் திரும்பத் திரும்பச் செய்ய நிர்ப்பந்தித்தான். இவற்றை 'வாழ்க்கைச் செல்வச் செழிப்பு, உடல் நலம் பேணல்' என்ற போர்வையில் தனக்கும் தனது இரண்டாம் நிலையினருக்கும் தனது பரிவாரங்களுக்கும் சாதகமாகப் பாவித்துக் கொண்டான்.

இரண்டாவது, 'மெகா மனித இயந்திரம்' தனது கண்டுபிடிப்புக்களால், உற்பத்தி, நீர்க்கட்டுப்பாடு என்ற அன்றைய மனிதனின் அதிஉயர் கண்டுபிடிப்புக்களே அவனது சமூக அமைப்பை நிலை குலையச் செய்தது. இதே கண்டுபிடிப்புக்கள் அதன் மற்றைய பகுதிகளான என்றென்றும் மனதில் அழியாதிருப்பதற்காகக் கலையை நினைவுச் சின்னத்திற்குப் பாவித்தல், அடைமொழியில் எழுதப்பட்ட சட்டங்கள், திட்டமிட்டு ஒரு சிந்தனையைப் பரப்பி அதனை மனங்களில் நிரந்தரமாகப் பதிய வைத்தல் என எல்லாச் சமூகத்தினரின் திறமைகளையும் ஒன்று சேர்ப்பதென்ற முயற்சியில் செய்யப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பல்வேறுபட்ட பின்னணிகள், பிராந்தியங்கள், தொழில் பிரிவினைகளையுடைய சமூகத்தினரை ஒன்று குவித்த முதல் நாகரீகம் மெசப்பத்தேமியாவிலும் எகிப்திலும் தோன்றி பின்பு இந்தியா சீனா

பேரிசியா மாயாக் கலாச்சாரங்களும் அதனை விருத்தி செய்து கொண்டன. மனித மெகா இயந்திரம் மீள் சீரமைப்புச் செய்யும்வரை இந்நாகரீகம் தொடர்ந்து வந்திருந்தும் அச்சமூகங்களுக்கிடையே எழுந்த எதிர்ப்புக்கள் அவற்றினை நிலைகுலையச்செய்தன.

ஒழுங்கு, அதிகாரம், சமூகத்தின் நடவடிக்கையை முன்கூட்டியே சொல்லக் கூடிய கணிக்கும்தன்மை இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கட்டி ஆளல் இவை எல்லாமே ஐந்தாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பே எண்ணக் கருவாகத் தோன்றிவிட்டன. ஏற்கனவே ஐந்தாயிரம் வருடங்களின் முன் மனித நடவடிக்கைகள் தேவைகளில் நின்று அவனைப் பிரிக்கத் தொடங்கி விட்டது. விஞ்ஞான தனித்துவம் வாய்ந்த சித்தாந்தம் தன்னியல்பாகவும் தன்னிறைவுடனும் இயங்கிய சமூகத்தை 'மனிதவளக் கட்டுப்பாடு' பொதுக் கலாச்சாரமென மேலும் இழிவுபடுத்தத் தொடங்கியது. மனித மெகா இயந்திரத்தின் பிரமாண்டமான படைப்புத்தான் எகிப்தின் பிரமிட்டுகளும் அதனுள் புகுத்தப்பட்ட பதப் படுத்தப்பட்ட உடல்களும். பின்பு அசிரியாவில் தொடர்ந்த இக்கலாச்சாரம் இன்றுவரை தன் எல்லை களை விரிவுபடுத்தும் ஒவ்வொரு சாம்ராச்சியமும் செய்து வருகிறது. அழிவுற்ற கிராமங்கள், நகரங்கள்

நஞ்சாக்கப்பட்ட நிலங்களையும் தனது தொழில் நுட்பத்திற்குச் சான்றாக வைக்கின்றன. எகிப்தின் பிரமிட்டுக்களும் இன்றைய றொக்கற்றுக்களும் என்ன? இரண்டுமே ஒருசிலருக்கு மோட்சத்திற்குப் போவதற்கான வழியைத் தமக்காக்கிக் கொள்வதற்கான முயற்சியே.

இந்த பிரமாண்ட அதிகார மைய அமைப்புக் கொண்ட மனித இயல்புகளே அற்ற அரசியல் கலாச்சாரம் என்ன செய்தது சரித்திரத்தின் பக்கங்களை வார்சோ, றொட்டடாம், டோக்கியோ, ஹிரோஷிமா என கறைபடுத்திக் கொண்டே வந்துள்ளது. இந்தக் கட்டுப்பாடும் உற்பத்தியும் ஒரு நாளில் அராஜகமும் அழிவுமாக மாறுமாயின் அது தற்செயல்தானா என நம்மை நாமே வினவிக்கொள்ளும் துணிவு நமக்கிருக்கின்றதா என இந்தப் பகுப்பாய்வு நம்மைக் கேட்கின்றது.

தகவல் :

Technics and Human development
The Myth of the Machine - 1966-67
Lewis Mumford
ISBN-0—15-662341-2

பெரு வெளி (காலாண்டிதழ்)

இதழ் - 02
நவம்பர் 2006

செயற்பாட்டாளர்கள்:

எம்.ஐ. எம். றஊப்
மஜீத்
முழுமதி எம். முர்தளா
அப்துல் றஸாக்
றியாஸ் குரானா
மிஹாத்
ஐ. எல். காலித்
றபியூஸ்
எஸ்.எம்.றிஜால்ஊன்

தொடர்புகளுக்கு:

107 மாவடி ஜங்சன்
அக்கரைப்பற்று-06
ஸ்ரீலங்கா.

மின்னஞ்சல்: peruvelli@hotmail.com

தொலைபேசி: 0091714333188

சந்தா விபரம்:

தனி இதழ் 60 இலங்கை ரூபா
வருடசந்தா: 200.இலங்கை ரூபா

வெளிநாடு வருடசந்தா 10\$

சந்தா செலுத்துவதற்கான வங்கி விபரங்கள்:

Ismalebbe Kalith
HNB

Akkaraipatru
A/C N°: 7402019